

Pentakilogram na Tmou 4!

(LUKÁŠ, MARŤA a DEJF + Katka & Pája)

Jelikož někde na fóru zahlédl, že orgové milují čtení reportáží, tak se k jejímu sepsání donutil Lukáš. Orgové, berte to jako poděkování za vaši práci.

Kvalifikace:

Letošní kvalifikaci jsem poprvé neabsolvoval s týmem v tradičním konspiračním bytě, ale online z domova. První dva levely mě v podstatě minuly, protože jsem se musel věnovat 8měsíčnímu uzlíčku decibelů v náručí. Naštěstí se parciální čtyřčlennost na výkonu týmu vůbec neprojevila, žádný dráždič dopičák donitis, neblahé paměti, nás nevykolejil a kvalifikovali jsme se už rutinně a s rezervou.

Před seTMěním:

TMOU je pro nás vrcholem sezóny a krom toho i šifrovačka, která nám pravidlově i stylem šifer sedí nejvíc. Proto se už šest let v kuse vždy scházíme v základní sestavě a nemusíme řešit náhradníky. Nejinak tomu bylo letos.

...

Teda až do úterý, kdy Pája hlásí antibiotika. Začínáme shánět náhradu. Ve středu zdavotně tmouxituje i Katka a reálně nám hrozí zánik a rozpad týmu. Nejprve se snažíme volná dvě místa zaplácnout osvědčenými hosty, co kdy s námi někdy šli. Paralelně k tomu píšu na Tmoufórum do bazaru posil. Pak vymetáme nejzaprášenější kouty našich FB-friendlistů. Když už jsem zvažoval, zda neangažujeme nějakého náhodného bezdomovce, podařilo se mi ve čtvrtek večer sehnat alespoň jednoho náhradníka. Kupodivu se tvářil i celkem motivovaně a při prvním kontaktu nepoužil žádnou z typických výmluv (jsem nemocnej, jsem starej, hlídám psa, jdu na večírek, jsem v Kolíně, jsem na konferenci, jsem v Norsku, bojím se manželky apod.). Je to dobrý, budem ve čtyřech!

...

Akorát že vůbec... Ráno mi náhradník píše, že se doma pořezal o rozbitou skleničku, má 3 stehy v ruce a že ho to mrzí, ale že asi jít nemůže. Neuvěřitelné, co jsou dneska lidi schopni udělat, jen aby s námi nemuseli jít na Tmou...!

Naštěstí nakonec Pája* i Katka jsou dostatečně zdraví a motivovaní pro online podporu, prý se slezou v jedné domácnosti u jedné tiskárny a slibují, že se jim nebude chtít spát tolik.

(* Co myslíte, je Pája jednička nebo nula...? ;-)

Start:

Od té doby, co skončil Covid, tak na Tmou vždycky prší na startu a pak už je po zbytek noci sucho. Jelikož jsme byli jenom tři, tak jsme velký rybářský deštník tentokrát nechali doma s tím, že na startu se schováme v nějakém průchodu a pak už pršet nebude. Alespoň tento plán nám vyšel: Na startu jsme byli v takovém předstihu, jako snad nikdy (v roce 2018 jsme pět minut před startem byli na pěti různých místech), takže jsme stihli najít důstojnou a volnou schovku proti dešti.

Po přečtení pravidel letošního startu propadáme trudnomyslnosti - jsme tři a máme obíhat 12 míst po centru, tohle nemůže dopadnout dobře. Ale kupodivu zrovna na běhacím stanovišti byl pro nás nejzásadnější příspěvek online sekce: Na šifřičky obvykle stejně není potřeba spolupráce celého týmu najednou. Ale hlavně - zatímco my jsme se zmateně potáceli uvnitř podivného kolečka jako myšky v bludišti za sýrem, tak K&P měli z Prahy dostatečný nadhled, aby si uvědomili, že ve skutečnosti pobíháme v hodinovém ciferníku s barevnými ručičkami.

Po přečtení POLEDNEKILÁK jsme chvíli dumali nad interpretací. Je poledne na severu? Nebo je poledne na P? Nebo snad musíme nejdřív oběhnout celý ciferník a podívat se, kde je právě teď červená ručička a podle toho poledne určit? A je poledne na 12. hodině nebo jsme v Brně a máme jít na 11. hodinu? A k tomu výslednému místu orgové nemohli dát nějaké upřesnění? Takhle ty polohy dávají nějaká náhodná místa v Brně a nic sebezpotvrzujícího. Grrr... Pro variantu Mendlák jsme se nakonec rozhodli proto, že to bylo jediné místo, které šlo zaměřit na orgovské mapě, co jsme dostali.

Tmoustarty nám obvykle relativně nejdou, takže ze zpětného pohledu do statistik jsme byli hodně překvapení, že zrovna na "běhacím startu ve třech lidech" jsme překonali svůj rekord v pořadí odchodu ze startu.

2. Savci na Mendláku:

Po příjezdu na Mendlák jsme podle bludičkoviště poznali, že jsme tu opravdu správně a mohli jsme tedy přistoupit k další části plánu: Prohledávat Mendlák a kverulovat nad chybějícím upřesněním. Dalo by se namítnout, že z orgovské mapy možná šlo schovku na rohu gymplu najít dobře, ale podle množství zmatených týmů jsme nebyli s tímto problémem jediní.

Šifra byla typická pro druhé stanoviště Tmou. Tj. rozverná a hravá, buď pohádkově graficky nebo textově metaforicky. Pro luštění jsme exhibicionisticky zvolili lampu přímo uprostřed Mendláku nedaleko Hrachoviny

a minimálně já jsem byl opravdu překvapen tím, že u nás žádný domorodec nevyzvídal, co je to tu za akci a proč je tu tolik lidí s čelovkami.

Netrvalo dlouho a mohli jsme se přesouvat dál.

3. Pastelkostavba na vyhlídce:

Pro přesun jsem zvolil alternativní a pohodlnější trasu, než doporučovaly mapy. Jelikož oblast dobře znám, tak jsem tušil, že závěrečný výšlap k ohništi kolmo k vrstevnicím už bude po průchodu ~~stáda slonů~~ týmů před námi vypadat jako bahenní tobogán.

Luštění bylo opět roztomile přímočaré, skládáme jednotlivé tmoustelky na sebe a čteme ŽIVLY. Tady jsme si lehce přisedli vedení a 10 minut jsme paranoidně dumali, co nám tato *mezitajenka* chce naznačit a jak máme stavbu poskládat jinak. Pak nás oba s Martinou najednou napadlo vzít do ruky mobil a natukat do mapy slovo "živly". Poté jsme se lehce zastyděli a mohli jsme vyrazit dál. Bohužel tou stejnou cestou, kudy už prošlo stádo bahenních slonů.

4. "Puzzle" u školy:

Cestou k ZŠ jsem byl přesvědčen, že vzhledem k velmi krátké vzdálenosti nás u Živlů čeká nějaké stanoviště 3+ a budeme z pastelek stavět ještě něco velkolepějšího. Kupodivu ale ne, čekal nás další papír.

Šifra pro nás opět pohodová, trochu nesměle jsem navrhnul, jestli třeba dílky nestříhat, ale Marťa s Davidem mě vyrvali zadání z ruky a skládali puzzle virtuálně. Mezitím jsem aspoň rozdal týmu večeri a spolupracoval na tvorbě slov. Při dešifrování Beethovena jsme se zasmáli nejvíc za celou noc. :-)

Pro přesun na pětku jsem opět využil znalostí terénu a navigoval jsem nás po cestě, kterou mapa neznala. Další pohodová a rychlá šifra, kde se to zastaví?

5. Pastelkový rozcestník na Červeném kopci:

Už víme kde. Na pastelkové růžici. Namapované pastelky podle vzdáleností máme rychle. (Dokonce i bez mezitajenky o jejíž existenci jsme se dozvěděli až při čtení autorského řešení.) Pak zkusíme různě rotovat, přesunovat o dané úhly, kreslit kružnice, ale buď se nám k tomu nedaří využít všechny prvky šifry nebo to nikam nevede. Až po přesunu proti trdomyslnosti se nám podařilo rozumně vysvětlit, proč jsou na dolních pozicích rozcestníků číselné úhly menší, ale zato šipka rozcestníku je prohnutá o větší úhel. Pak už rychle dekódujeme a jdeme se radši utopit do studny v Bohunicích.

Tohle stanoviště se hodně nepovedlo a z 31. místa jsme se propadli do středu pole. Možná jsme se podvědomě nechali vyděsit větším bludičkovištěm na příchodu a hledali v tom něco zbytečně složitého.

6. Myš & sýr ze studny

V průběhu přesunu jsme si odbyli i tradiční rozhovor s domorodci. Zatímco zbytek týmu se věnoval biologickému pitstopu na benzince, já jsem si venku musel při hlídání batohů povídat s hrozně zvědavým chlápkem s plechovkou od piva. On že prý na tohle není, že ho víc než luštění baví spát venku v mrazu i s těhotnou manželkou v sousedním spacáku. OK, dobré vědět, že jsme nebyli jediní blázni pohybující se nočním Brnem. :-)

Na "Samotě" si zlepšujeme náladu. Rychle si všímáme vyjmenovaných slov, 12 slov na každém řádku a legendárního dua myš & sýr. Je nám jasné, že v nějaké pravidelné síti budeme muset vykreslit trasu. Po úvodní analýze na větru se přesouváme do závětrí jednoho z paneláků. Mezitím nám Pája posílá mřížku s vybarvenými políčky, takže v podstatě ihned můžeme pokračovat dál. Dobrá práce, po haluzáckém startu náš druhý nejlepší výkon hry.

7. Vysílač v polích:

Cesta vede větrným mrazivým polem, takže jsme odhodlání po první analýze se přesunout na luštění dál do Moravan. Nakonec není nutné, šifru lámeme na stojáka a rychle jdeme dál. Nejtěžší zde byla dohledávka bez upřesnitka.

Chválíme orgy, že zrovna na takové nevlídné stanoviště dali nejlehčí šifru hry.

8. Čtverce v Moravanech

Hned víme co dělat a Dejť se pouští do rýsování, zatímco Já a Marťa se prostřídáme u kalkulačky a u noční večeřosnídaně. Je to pracné, ale přímočaré, takže i když je nám u potoka zima, tak jsme se rozhodli se nezdržovat dalším přesunem. Tady jsme si taky v pořadí pomohli, ne?

8+

Asi ne, druhá část čtverců už tak hladká nebyla. Padá zima, musíme nahazovat vrstvy oblečení, online sekce mezitím usnula, když jsme ji naposledy použili na šestce. Problém 4 barev známe, ale než nám docvakne barevná mřížka, tak o pár stupňů teplota našeho oblečení i mozků klesne. Škoda že sebou nemáme Pájů, tady by se nám hodila jeho legendární hláška z roku 2019: "Tady je nějak hodně týmů, to bude asi nějaká těžká šifra. Třeba mřížka. To je dobře, mřížky nám jdou."

Nakonec prolamujeme, ale tady to taky šlo vyřešit významně rychleji...

9. Hermafrodití závod na kótě

Přesun na kótu proběhl za úsvitu s krásným výhledem na ještě svítící Brno. Vyzvedáváme druhou vrcholovou pastelku a v již světlém lese rozbíjíme tábor. David si dává "přemýšleč" pauzu na karimatce. My dva zbylí šifru luštíme motivovaně, ale tragicky neefektivně pomalu. Domlácení objevené logické úlohy našim ztuhlým mozgům urychlila až čerstvě probuzená online Katka.

10: Dead pod smrkem:

Cestou jsme si odbyli druhou konverzaci s domorodci, kteří na nás vyzvídali, proč v takovém pustém údolí jsou dnes desítky skupinek trampů. Jelikož s sebou měli 2 psy o velikosti tygrů, raději jsme jim odpovídali mile a ochotně.

Podle počtu týmů na stanovišti a naší dešifrovací anamnézy (na všech Tmou jsme dohromady vyluštili jen jednu jedinou šifru, na kterou jsme přišli až po východu slunce) se bojím, že tohle bude naše konečná. A taky je.

Správně jsme opísmenkovali n-úhelníky, správně jsme je namapovali na pastelky (Po hře: "Cože, tam byla mezitajenka v brailovi?" :-D), správně jsme i pochopili, že šedá písmenka budou souviset s přímkami mezi vrcholy dvou pastelek, ale nedokázali jsme do všech těch kroků už interpretovat význam šedivých teček.

Po třinácté:

Ach jo, už zase jsme neprošli. Co jenom děláme špatně...? :-)

Při ideálním výkonu by náš strop byl někde za úsvitu na Agonii, takže zas taková hrůza to nebyla. Docela nás ale překvapilo naše spíše podprůměrné pořadí, když jsme přitom neměli žádnou extra krizi a pořád jsme luštili motivovaně a plynule a až do zhlédnutí statistik jsme si mysleli, že nám to docela jde. :-) Možná za to mohla trojčlennost týmu - byli jsme motivovaní, protože jsme si nemohli dovolit v tak malém počtu morálně zakolísat, ale co naplat, 5 lidí na místě je prostě lepší.

A moje osobní poznámka na závěr: Bavila mě nostalgicky vedená trasa. Zpočátku připomínala Tmou 17 a Tmou 21 - tj. začátek v centru, pak Mendlák a luštění nedaleko bydliště, pak přechod přes Svratku na Vídeňské. Následná trasa od řeky po D1 vedla po místech, která mám hodně prochozená z psích procházek. A na závěr odjezd z Modřic z té stejné zastávky, jako jsme loni vystupovali při (2) Přesunu. A to ještě k tomu cíl ve Střelické sokolovně jako na naší vůbec první Tmou 17.

Tak díky a těšíme se zase za rok!

*P.S. Jesli orgové nenapíšou svojí reportáž, tak příště možná žádnou psát
nebudu ani já. Tak se snažte, já si chci taky počíst! ;-P*